

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2228/2025
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“, ДОО Лазаревац, чији је пуномоћник Драгана Драгићевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2279/24 од 29.01.2025. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2279/24 од 29.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2279/24 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 22/19 од 19.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене зараде исплати појединачно наведене месечне износе, са законском затезном каматом са датумима доспећа, до исплате, и да на досуђене износе уплати за тужиоца доприносе за обавезно пензијско осигурање РФ ПИО запослених, све ближе опредељено у ставу првом изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде зараде по основу коришћења годишњег одмора, боловања и плаћеног одсуства, исплати појединачно наведене износе, са законском затезном каматом са датумима доспећа, до исплате, као и да на досуђене износе уплати за тужиоца доприносе за обавезно пензијско осигурање РФ ПИО запослених, све ближе опредељено у ставу другом изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2279/24 од 29.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2., да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата потраживања име накнаде штете због мање исплаћене зараде, као разлика између зараде за рад по коефицијенту посла за послове ... и зараде која је исплаћена тужиоцу обрачунате по коефицијенту посла Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби члана Закона о раду, и применом правила о терету доказивања сходно члану 231. ЗПП, одбијен је тужбени захтев, налазећи да не постоји основ за остваривање права, јер тужилац није доказао да је обављао исти посао или посао исте вредности као запослени на пословима ... прве групе. Тужилац је послове свог радног места, обављао уз стални надзор непосредно претпостављеног, није имао самосталност у раду, нити је поседовао лиценцу за ношење оружја што је услов за обављање послова радног места ... прве групе.

Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке донете правилном применом материјалног права и у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом имајући у виду да правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Стога, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. На основу изнетог, како нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

У парницама из радних односа, према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се у таквим парницама тужбени захтев односи на потраживање у новцу, као што је реч у овом случају, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако

вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 11.01.2019. године, и вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 288.250,80 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ се ради о имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић